

ks. Wojciech Zyzak, *Kapłaństwo prezbiterów. Studium nauczania Jana Pawła II*, Kraków 2010, ss. 511

Praca ks. dra hab. Wojciecha Zyzaka, pracownika Instytutu Teologii Duchowości Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, dotyczy problematyki z niejednego powodu ważnej, obszernej. Takim jest przecież temat kapłaństwa. Za takie bez wątplenia trzeba uznać nauczanie papieża Jana Pawła II. Już te dwie cechy pracy ks. dra hab. Wojciech Zyzaka stanowią argument, by zapoznać się z jego przemyśleniami. Książka jest pracą obszerną, bo liczącą 511 stron. Czytelnik ma więc prawo spodziewać się, iż otrzymuje do swej dyspozycji opracowanie rzeczowe, zawierające wiele informacji. Już w tytule Autor doprecyzowuje, że przedmiotem zainteresowania będzie kapłaństwo prezbiterów. Cennym jest zwrócenie uwagi na grupę znaczącą nie tylko ilościowo, ale bardzo ważną z racji sprawowanych posług, misji, swego rodzaju pośredniczenia, spełniania roli zwornika ludzi z Bogiem, w życiu Kościoła, w relacjach międzyludzkich. Nasuwa się tu wniosek, że praca będzie więc przydatna w tym, co dotyczy samych prezbiterów, ich duchowości, a także dla tych ludzi, którzy, mając z prezbiterami do czynienia, są zarazem powołania do troski o powołania do kapłaństwa, do udzielania wszelkiej potrzebnej pomocy prezbiterom w wypełnianiu przez nich właściwej im misji. Jak najlepsze zrozumienie czym

w swojej istocie jest kapłaństwo prezbiterów, dla wszystkich stanowi tu zasadniczy punkt odniesienia.

Na uznanie i podkreślenie zasługuje, że ks. dr hab. Wojciech Zyzak korzysta z określenia „prezbiter” Problem stosowania przywołanego terminu nie dotyczy wyłącznie teologii prezentowanej w języku polskim. Otóż termin „prezbiter” jest jak najbardziej uzasadniony. Posiada swoją długą – można powiedzieć, że długą tak, jak chrześcijaństwo – historię. Ks. dr hab. Wojciech Zyzak stara się przedstawić kapłaństwo prezbiterów dogłębnie, jak najbardziej całościowo, w jak najszerszym kontekście. Stanowi to niewątpliwie atut książki. Wskazuje na związki kapłana, kapłaństwa z Ojcem, Chrystusem i Duchem Świętym, podkreślając tym samym charakter trynitarny kapłaństwa. Ukazuje, iż kapłaństwo posiada jako sobie właściwy także następujący wymiar wspólnotowy: nie oddziela od innych, lecz stanowi istotną część życia wspólnoty kościelnej. Autor w tym kontekście zaprasza czytelnika do przebycia następującego, mającego na celu lepsze obycie się z kapłaństwem, szlaku. Jego zasadnicze etapy dobrze oddaje podział książki na rozdziały. Pochodzenie kapłaństwa stanowi punkt wyjścia. Następnie ks. dr hab. Wojciech Zyzak kieruje uwagę na prezbiterów, a dokładniej na następujący fundamentalny punkt: na związek między

właściwym im kapłaństwem i samym Bogiem. Relacja ta została ukazana jako pochodzenie od Boga. Kolejny etap przemyśleń to przedstawienie kapłaństwa jako uczestnictwa w życiu tej wspólnoty, jaką jest Kościół. Dopiero po zaprezentowaniu wskazanej problematyki zostaje podjęte zagadnienie misji kapłana-prezbitera. Można więc wyrobić sobie zdanie co do jej charakteru, znaczenia, potrzeby. Sama w sobie formacja nie jest celem: mając za sobą wskazane zaplecze, Autor podejmuje temat duchowości kapłańskiej. W ten sposób związane z nią zadania, wymo-

gi łatwiej zrozumieć, docenić. Na taką logikę składa się także poświęcenie ostatniego rozdziału tematowi przygotowania do kapłaństwa. Czytelnik ma również do swej dyspozycji pomoc w postaci bibliografii, gdyby chciał on skorzystać z innych opracowań czy też poszerzyć wiadomości w takim czy innym aspekcie.

Książka ks. dra hab. Wojciecha Zyzaka jest więc pracą pozytywnie zasługującą na zapoznanie się z nią i zainteresowanie.

ks. Wojciech Misztal